

Justitiedepartementet
Enheten för immaterialrätt och transporträtt
103 33 Stockholm

Även via e-post:
ju.registrator@regeringskansliet.se

Stockholm 2017-02-22

Remissvar: Betänkandet En känneteckensrättslig reform (SOU 2016:79)

Ju2016/08020/L3

Läkemedelsindustriföreningen (LIF) har genom remiss daterad den 1 december 2016 inbjudits att ge in synpunkter på förslagen i det rubricerade betänkandet och får i anledning av detta lämna följande synpunkter.

För LIF:s medlemsföretag är möjligheterna att hindra förfalskade läkemedel och andra varor vid transitering, omlastning, lagring, införsel i en frizon, tillfällig lagring, aktiv förädling, tillfällig införsel och andra liknande tullåtgärder avgörande för att på ett mer effektivt sätt kunna hindra spridningen av förfalskade läkemedel. LIF välkomnar att den varumärkesrättsliga ensamrätten utvidgas till att även omfatta transitering och liknande tullåtgärder, även när varorna inte är avsedda att släppas ut på marknaden i Sverige.

LIF noterar att begränsningarna som föreslås införas vad gäller ensamrättens utvidgning till (i) åtgärder som sker inom ramen för näringsverksamhet, (ii) varor som försetts med varumärken som är identiska med eller vars väsentliga drag inte kan särskiljas från det skyddade varumärket, och som avser varor av samma slag samt (iii) situationer då den som vill transitera varorna inte kan visa att varumärkesinnehavaren inte kan hindra att varorna släpps ut på marknaden i det land som är slutdestinationen, överensstämmer med de begränsningar som införts i artikel 10.4 i Europaparlamentets och Rådets Direktiv (EU) 2015/2436 av den 16 december 2015 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning ("Direktivet").

En enhetlig varumärkesreglering underlättar för de aktörer som bedriver verksamhet på den inre marknaden. LIF ser det därför som positivt att varumärkeslagens bestämmelser om ensamrättens utvidgning föreslås ges en ordalydelse som överensstämmer med Direktivets lydelse.

I och med den omvända bevisbörda som gäller för en misstänkt intrångsgörare, vad gäller möjligheterna för denne att visa att varumärkesinnehavaren inte kan hindra att varorna

släpps ut på marknaden i det land som är slutdestinationen, har LIF förståelse för att en tillämpning av de straffrättsliga bestämmelserna i varumärkeslagen skulle innebära ett avsteg från den svenska principen om att det är åklagaren eller målsäganden som ska bevisa samtliga de omständigheter som måste finnas för att den tilltalade ska kunna fällas till ansvar.

LIF vill dock ändå ta tillfället i akt att understryka den otillfredsställande situation som uppkommer när varumärkesrättens straffrättsliga bestämmelser inte kan åberopas i en situation när oseriösa aktörer transiterar förfalskade varor. Ju senare i distributionsledet ingripanden sker, desto större är risken att varorna når marknaden och intet ont anande patienter. Genom att straffrättsligt ansvar först kan aktualiseras när de förfalskade varorna är avsedda att släppas ut på marknaden i Sverige hamnar intrångsgöraren i en bättre situation vid ett tidigt ingripande än vid ett ingripande vid slutdestinationen. Dessutom skapas ett incitament för att släppa vidare varorna till slutdestinationen och därmed riskera att de når marknaden, istället för att tidigt vidta åtgärder.

Avslutningsvis vill LIF även framföra att vi välkomnar den utredning som tillsatts vad gäller behovet av skärpta straffskalor för vissa allvarliga immaterialrättsintrång och som ska slutredovisas senast den 15 februari 2018 (Dir. 2017:4).

Med vänlig hälsning

Anders Blanck
Generalsekreterare

